

www.kolegiata.przemyska.pl

W CIENIU KOLEGIATY

Miesięcznik Parafii Bożego Ciała w Jarosławiu Czerwiec - Lipiec 2023 Nr 4(146) Rok XVIII

W numerze

ZAPROSZENIE NA UROCZYSTOŚCI BEATYFIKACYJNE RODZINY ULMÓW

Komunikat

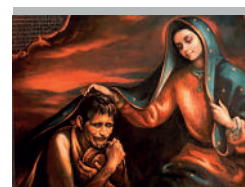
3

ZAPROSZENIE NA DNI MARYJNE

Program Dni Maryjnych w dziewiątą rocznicę koronacji obrazu Matki Bożej Śnieżnej Królowej Rodzin w jarosławskiej Kolegiacie

4

Pod Twój płaszcz Maryjo uciekamy się...

5

Z litanii do Matki Bożej Guadalupe okrywającej płaszczem

6

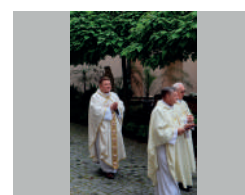
JUBILEUSZ 700-LECIA

Boże Ciało 2023

7

Jubileusz 40 lecia Kapłaństwa Księdza Proboszcza Mariana Bocho

10

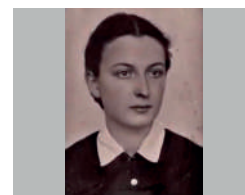
CIEKAWY TEKSTY, CIEKAWY SYLWETKI

Modlitwa do Ducha Świętego

12

Na wzór Matki Najświętszej...

12

Z ŻYCIA KATOLIKA

Wyniki egzaminu maturalnego 2023

14

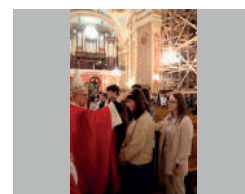
WYDARZENIA – CZERWIEC 2023

„Przybądź Duchu Święty...” Sakrament bierzmowania w naszej parafii

16

30. rocznica powstania 14 Dywizjonu Artylerii Samobieżnej im. Wacława Wieczorkiewicza

18

Dziękczynienie w jarosławskiej kolegiacie z racji Wojewódzkiego Zakończenia Roku Szkolnego 2022/23

20

WYDARZENIA – LIPIEC 2023

Jezus Dobrym Pasterzem

21

Czy warto odwiedzić Jordanię?

25

W OBIEKTYWIE

Zaproszenie na uroczystości beatyfikacyjne Rodziny Ulmów

Przemyśl, 12 lipca 2023 r.

L. dz. 1016/021/2023

KOMUNIKAT

Drodzy Diecezjanie!

We wrześniu, Kościół w Polsce, a w szczególności Archidiecezja Przemyska, będzie przeżywać niezwykle ważne wydarzenie wiary, jakim będzie beatyfikacja Czcigodnych Sług Bożych Józefa i Wiktorii Ulmów i ich siedmiorga Dzieci. Odczytujemy to wydarzenie w kluczu Bożej Opatrzności i znaków czasu, jakie Bóg w swojej łaskawości pozostawia naszemu pokoleniu jako dar i zadanie. Wierzymy bowiem, że również w dzisiejszych czasach możemy i powinniśmy być apostołami heroicznych postaw chrześcijańskich, kształtowanych mocą nauki płynącej z Ewangelii.

Zapraszam wszystkich ludzi dobrej woli, wiernych, kapłanów i osoby życia konsekrowanego do wspólnego, rodzinnego przeżycia uroczystości beatyfikacyjnej Rodziny Ulmów. W sposób szczególny zapraszam na nią młodzież oraz dzieci pierwszokomunijne i przeżywające rocznicę I Komunii świętej. Przypominam także, że wydarzenie beatyfikacyjne będzie równocześnie coroczną pielgrzymką Róż Żywego Różańca, zatem niech nie zabraknie na beatyfikacji i tej grupy modlitewno-formacyjnej!

Centralna uroczystość beatyfikacyjna będzie miała miejsce w Markowej, w niedzielę, 10 września 2023 r. o godz. 10.00. W południe połączymy się z Ojcem Świętym Franciszkiem, który udzieli nam apostołskiego błogosławieństwa.

Proszę o zgłaszanie swojego udziału w pielgrzymce do końca lipca u miejscowego księdza proboszcza. Pielgrzymujmy razem do Markowej, upraszając świętość naszych rodzin!

Włączmy się we współtworzenie tego wydarzenia wiary poprzez modlitwę i osobiste zaangażowanie. Zorganizujmy parafialne i dekanalne wyjazdy na beatyfikację, a jeżeli to będzie niemożliwe, przeżyjmy to wydarzenie w duchowej łączności dzięki transmisjom zaplanowanym w środkach społecznego przekazu.

Zachęcam również do udziału w wydarzeniach kulturalno-religijnych, planowanych w sobotę, w przededniu beatyfikacji. Szczegółowe informacje o tych inicjatywach, podobnie jak wszystkie informacje i ogłoszenia dotyczące beatyfikacji, dostępne są na stronie ulmowie.pl. Zachęcamy do jej regularnego odwiedzania i promowania.

Drodzy Diecezjanie!

Na ile pozwalają Wam na to warunki mieszkaniowe i dyspozycja czasowa, zechciejcie gościnnie przyjąć pod swój dach pielgrzymów przybywających na uroczystość beatyfikacyjną. Otwórzmy nasze domy i serca na wspólne spotkania i świętowanie, przeżywane w duchu chrześcijańskiej miłości bliźniego. Jeśli pielgrzymi przybywają do miejsc noclegowych znajdujących się w Waszych parafiach, przywitajcie ich serdecznie i okazcie stosowną pomoc.

Jako wspólnota Kościoła, z apostołskim zapałem i w trosce o nasze rodziny i pokoleniowy przekaz wiary, dołożymy starań, aby informacja o przyszłych Błogosławionych dotarła do jak najszerszego kręgu ludzi w Polsce i za granicą. Poczujmy się orędownikami troski o rodzinę, propagatorami chrześcijańskiego spędzania czasu, ubogaconego wspólnymi rozmowami, modlitwą, poznawaniem rejonu Podkarpacia, jego, piękna, kultury i sztuki sakralnej.

+Adam Szal

Arcybiskup Metropolita Przemyski

Zaproszenie na Dni Maryjne
PROGRAM DNI MARYJNYCH
 W DZIEWIĄTĄ ROCZNICĘ
 KORONACJI OBRAZU **MATKI BOŻEJ ŚNIEŻNEJ**
KRÓLOWEJ RODZIN
 W JAROSŁAWSKIEJ KOLEGIACIE

„Pod Twój płaszcz Maryjo uciekamy się...”

1.08.2023	GODZ. 17.00	GODZINA „W” – PRZY POMNIKU OFIAR II WOJNY ŚWIATOWEJ
	GODZ. 18.00	MSZA ŚW. W INTENCJI POLEGŁYCH ZA OJCZYZNĘ
2.08.2023	GODZ. 18.00	MSZA ŚW. W DZIEWIĄTĄ ROCZNICĘ KORONACJI – WPROWADZENIE W NABOŻEŃSTWO OKRYCIA PŁASZCZEM MARYI
	GODZ. 18.45	RÓŻANIEC – CZĘŚĆ RADOSNA
3.08.2023	GODZ. 18.00	MSZA ŚW. Z KAZANIEM
	GODZ. 18.45	RÓŻANIEC – CZĘŚĆ ŚWIATŁA
4.08.2022	GODZ. 18.00	MSZA ŚW. ZA ZMARŁYCH CZCICIELI MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ RODZIN
	GODZ. 18.45	RÓŻANIEC – CZĘŚĆ BOLESNA
5.08.2022	ODPUST KU CZCI MATKI BOŻEJ ŚNIEŻNEJ KRÓLOWEJ RODZIN	
	GODZ. 6.30	MSZA ŚW. Z KAZANIEM
	PO KAŻDEJ MSZY ŚW. HOŁD DLA MATKI I KRÓLOWEJ RODZIN	
	GODZ. 8.00	MSZA ŚW. – RÓŻANIEC MĘSKI (zmiana tajemnic dla róż męskich)
	GODZ. 16.00	MSZA ŚW. z błogosławieństwem małych dzieci i matek oczekujących na rozwiązanie oraz modlitwa o dar potomstwa dla małżeństw bezdzietnych
	GODZ. 17.00	RÓŻANIEC – CZĘŚĆ CHWALEBNA (zmiana tajemnic dla róż żeńskich)
	GODZ. 18.00	SUMA ODPUSTOWA POD PRZEWODNICTWEM KS. BPA DAMIANA MUSKUSA Z KRAKOWA

Zaproszenie na Dni Maryjne

POD TWÓJ PŁASZCZ MARYJO UCIEKAMY SIĘ...

W tym roku Dni Maryjne związane z IX rocznicą koronacji „jaśniejącego wizerunku” Matki Bożej Śnieżnej Królowej Rodzin oraz odpustem ku Jej czci będziemy przeżywać pod „płaszczem Matki Bożej z Guadalupe”. Płaszcz ten został wykonany zgodnie z tym, co widział Juan Diego oraz w wizji, jaką miała pani N. de Anda w meksykańskiej miejscowości Jalisco. Na zewnątrz zostały wyhaftowane na nim gwiazdy jak na tilmie Juan Diego, a wewnątrz mapa wszystkich kontynentów, klucze Watykanu, obraz MB Guadalupe oraz Betlejem i Hostia św. z napisem ”JHS” jako znak Chleba Życia oraz miejsce lub kraj przeznaczenia płaszcza. Płaszcz jest rodzajem szkaplerza, szaty ochronnej Matki Bożej. Przykrycie nim jest widzialnym znakiem działania niewidzialnej łaski Bożej za pośrednictwem Maryi. Każdy z płaszczy ma swój numer seryjny i certyfikat i został poświęcony w Meksyku przez kustosza bazyliki Matki Bożej z Guadalupe. W Polsce jest ok. 40 takich płaszczy. Ich opiekunami są zakony, kapłani, a także osoby świeckie.

Maryja, która ukazała się Juanowi miała na sobie niebieski płaszcz, pełen symboli czytelnych dla Indianina azteckiego. Przede wszystkim kolor szaty był zarezerwowany dla władcy, króla indiańskiego. Ponadto Maryja miała na sobie suknię koloru jutrzenki, co oznaczało w tamtej kulturze kobietę, która wkrótce urodzi. To wszystko były dla niego znaki, że ma do czynienia z Matką Władcy, który wkrótce się narodzi – mówi ks. Jerzy Jastrzębski, posługujący Płaszczem Maryi z Guadalupe w archidiecezji warszawskiej.

Dzięki życzliwości ks. proboszcza Bogdana Blamy z parafii Sanok Olchowce, kustosza płaszcza oraz pani Anny Łapiszczak, będziemy mogli cieszyć się tą niezwykłą relikwią, niezwykłym szkaplerzem Maryi. W poszczególne Dni Maryjne rozważając tajemnice różańcowe będzie możliwość w czasie odmawiania modlitwy bycia okrytym płaszczem, wzorowanym na tym, w którym objawiała się Matka Boża Juanowi Diego.

Z płaszczem związany jest „Apostolat Różańca

Domena publiczna, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=750165>

świętego i Płaszcz Najświętszej Dziewicy z Guadalupe”. Głównym jego celem jest zjednoczenie osób w modlitwie różańcowej w rodzinach i wspólnotach w intencjach, w których modli się Matka Boża.

Apostołowie tej relikwii podkreślają, że wielu z tych, którzy modlili się pod płaszczem Maryi z Guadalupe doświadczyli cudów w swoim życiu, lub tych, w intencji których się modlili. Znane są świadectwa osób uzdrowionych z różnych chorób, także ciężkich chorób nieuleczalnych, świadectwa o nawróceniach osób w rodzinach, za które modliły się osoby pod płaszczem, cud przemiany w skłóconych małżeństwach oraz liczne łaski pomocy Matki Bożej w trudnych życiowych sytuacjach.

Zapraszam Parafian, a także mieszkańców Miasta, a może nawet okolic do udziału w tych Dniach Maryjnych. Proszę o przekazanie tej informacji swoim krewnym, znajomym, osobom o których wiemy, że przeżywają różne problemy. Ufajmy, że także w naszej parafii, która przeżywa rok wdzięczności za 700 lat istnienia objawi się moc Maryi, Jej wstawiennictwo i otrzymamy więcej łask aniżeli się spodziewamy.

ks. Marian Bocho

Zaproszenie na Dni Maryjne

Z LITANII DO MATKI BOŻEJ GUADALUPE OKRYWAJĄCEJ PŁASZCZEM

Najświętsza Panienko okryta Królewskim płaszczem, módl się za nami
Najświętsza Panienko, która powiedziałaś do Indianina Juan Diego, że jest w połach twojego płaszcza, módl się za nami,
Matko Boża okrywająca gwiazdzistym płaszczem cały świat,
Ochroniająca nas swym płaszczem od niebezpieczeństw,
Zasłaniająca nas swym płaszczem od złego ducha,
Odganiająca swym płaszczem demony niszczące naszą wiarę,
Odganiająca swym płaszczem demony niszczące nasze dusze i zdrowie,
Odganiająca swym płaszczem demony niszczące dzieci, rodziny, kapłanów i Kościoł,
Błogosławiona Roso spływająca na nasze dusze,
Niepokalany deszczu łask spływający na nas,
Strumieniu Żywej Wody odradzający w nas życie wieczne,
Morze łask i błogosławieństw zanurzająca nas w Bogu,
Czysta kryształowa wodo lecząca nasze rany,
Rzeko światła niosąca Chrystusa,
Oceanie miłości miłosiernej wskrzeszająca w nas życie wieczne,
Błogosławiona Matko, opiekunko chorych, opuszczonych i samotnych,
Okrywająca Królewską szatą cały odkupiony świat,
Niepokalana Panienko z Meksyku depcząca głowę węża,
Znaku z Apokalipsy z nieba nam dany,
Matko miłosierna ratująca przez swoją szatę dusze od piekła,
Współczująca opiekunko uzdrawiająca chorych ludzi i chory świat, módl się za nami
Matko życia zawsze przy nas obecna, wstawiaj się za nami

Maryjo okrywająca nas płaszczem,, tak jak okrywałaś swego Syna gdy się narodził,
Maryjo okrywająca nas płaszczem, tak jak okrywałaś małego Jezuska, gdy uciekałaś z Nim do Egiptu,
Maryjo okrywająca nas płaszczem, tak jak okrywałaś Jezuska idąc z Nim przez pustynie,
Maryjo okrywająca nas płaszczem, tak jak okrywałaś Jezuska gdy spał pod gołym niebem w drodze powrotnej do Nazaretu,
Maryjo okrywająca nas płaszczem, tak jak okrywałaś Jezusa szatą uszytą przez Ciebie gdy nauczał apostołów,
Maryjo okrywająca nas płaszczem, tak jak okryłaś Jezusa płótnem po zdjęciu Go z krzyża,
Maryjo okrywająca nas płaszczem, tak jak okryłaś płaszczami Apostołów, które własnoręcznie uszyłaś,
Maryjo okrywająca swym płaszczem wszystkich, którzy odeszli od Kościoła, by przez łaskę modlitwy za nich zostali ocaleni od potępienia,
Maryjo okrywająca swym płaszczem wszystkich żyjących na ziemi, by pozyskać ich dla Chrystusa,
Maryjo okrywająca swym gwiazdzistym płaszczem uzdrowienia i ochrony cały świat, ratuj nas i módl się za nami.

BOŻE CIAŁO 2023

Doroczną uroczystość Bożego Ciała i Krwi Pańskiej w tym roku uświetnił swoją obecnością Ks. Prał. Krzysztof Nykiel, który przybył do nas z Watykanu. Ks. Prałat pełni tam funkcję Regensa Penitencjarii Apostolskiej. Dzięki Jego życzliwości nasza parafia dostała możliwości zyskiwania odpustów w roku Jubileuszu 700-lecia parafii. Dostojny Gość przewodniczył Mszy świętej i wygłosił okolicznościową homilię, której treść zamieszczamy poniżej.

„Czym się Panu odpłacę
za wszystko, co mi wyświadczył?
Podniosę kielich zbawienia
i wezwę imienia Pana”.

(Ps 116)

Czcigodny i Drogi Księżę Prałacie Marianie, Proboszczu tutejszej wspólnoty parafialnej, „znany na okolicie jako ktoś bardzo dbający o duchowe i materialne dobro tutejszej prastarej kolegiaty i z sercem na dłoni otwarty na drugiego człowieka”. Drodzy bracia kapłani, przedstawiciele władz państwowych, samorządowych i miasta, umiłowani Bracia i Siostry w Chrystusie Panu!

W Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa zgromadziliśmy się w Domu naszego Pana, aby modlić się, słuchać Bożego Słowa kierowanego do nas i aby pochylić się razem nad Tajemnicą Eucharystii – tajemnicą naszej wiary.

Pochylenie się nad Tajemnicą Eucharystii jest zawsze pełnym wdzięczności dotknięciem miłosiernej Miłości Boga do człowieka, do każdego z nas. Jej moc uwidacznia się w słowach Pana – tych z Wieczernika: „*Bierzcie, to jest Ciało moje*”, i znów: „*To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana*” (Mk 14, 22-24), i tych z dnia Wniebowstąpienia: „*A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata*” (Mt 28, 19-20). „*Kto spożywa moje ciało i pije moją krew, karmi się pokarmem na życie wieczne*” (Por. J, 6, 55-56. 58).

Niezmierną Miłość Chrystusa prowadzi nas po drogach czasu, a przecież w Ewangelii jest zawsze dziś. Bo i dziś Chrystus na naszych oczach przemienia chleb

w swoje Ciało, a wino w swoją Krew. Jest z nami realnie tu obecny. Staje między nami, jak dwa tysiące lat temu i daje nam siebie! Tak moi drodzy Bracia i Siostry, Bóg daje nam siebie, nie jest egoistą i nie zostawia wszystkiego dla siebie! Wręcz przeciwnie – Chrystus oddaje się cały dla człowieka. Możemy Go spożywać, przyjmować na każdej Eucharystii, to jest największy wyraz zjednoczenia Boga z człowiekiem – miłości Bożej z miłością ludzką. Ale czy tylko z miłością? Czy tylko z tym, co dla nas ludzi wydaje się takie cudowne, piękne? Nie trudno dać odpowiedź, bowiem mamy świadomość, że Bóg pragnie zjednoczyć się też z nami po to, by nas przemieniać. Daje nam swoje Ciało i Krew byśmy mieli chęć i moc przemieniać to, co nie zawsze dobre, nieszlachetne w naszym życiu, to co złe. Nasz Pan pragnie wejść i przeniknąć również w ciemności naszego życia i je rozświetlić, pragnie otworzyć nasze umysły i serca, byśmy zaczęli rozumieć nasze życie, plany Boga względem nas. To może stać się dopiero wówczas, gdy przyjmemy z wiarą tajemnicę Eucharystii! Przyjęcie tej tajemnicy jest warunkiem prawdziwie chrześcijańskiego życia. Nie mogą być to dla nas jakieś dziwne gesty, wysiedziana godzina w Kościele. To ma być pełne, zrozumiałe uczestnictwo.

Święty Jan Paweł II – u którego grobu w Wiecznym Mieście zapewne wielu z Was było i wielu z Was może spotkało go za życia – podczas pielgrzymki do

Jubileusz 700-lecia

Ojczyzny w 1997 roku pełen zachwytu wołał: „Jak wielką wartość ma w oczach Bożych człowiek, skoro sam Bóg karmi go swoim Ciałem!” (10 VI 1997 r.). Mamy tego świadomość? Jak ważni jesteśmy dla Boga!

Bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje – ustanowienie Eucharystii

Drodzy Bracia i Siostry za chwilę usłyszymy Te słowa konsekracji nad chlebem i winem – które staną się Ciałem Pańskim i Krwią, pokarmem na życie wieczne. Oto Tajemnica wiary!

Uroczystość Bożego Ciała prowadzi nas ponownie do kontemplacji tajemnicy Eucharystii.

Na temat tajemnicy Eucharystii-tajemnicy naszej wiary? Św. Jan zapisał jakże znaczące słowa Jezusa w tej części swojej Ewangelii, która zwykle nazywana jest mową o Chlebie życia: *Moje ciało naprawdę jest pokarmem, a moja krew naprawdę jest napojem. Kto spożywa moje ciało i pije moją krew, pozostaje we Mnie, a Ja w nim. (...). To jest właśnie chleb, który zstąpił z nieba; inny od tego, jaki jedli przodkowie i pomarli. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki* (J 6,55-56, 58).

Święty Paweł przekazał wspólnocie w Koryncie słowa, które sam otrzymał, są to słowa Pana wypowiedziane podczas ustanowienia sakramentu Eucharystii: *«Pan Jezus (...) wziął chleb, odmówił modlitwę dziękczynną, połamał i powiedział: To jest moje ciało za was [wydane]. Czyńcie to na moją pamiątkę. Podobnie po wieczery wziął kielich, mówiąc: Ten kielich jest nowym przymierzem w mojej krwi. Ilekroć z niego pić będziecie, czyńcie to na moją pamiątkę»* (1 Kor 11,24-25).

Chcąc być wiernym słowom samego Pana, mamy przekonanie, że po Konsekracji, pod postaciami chleba i wina znajdują się, Jego ciało i krew. Nie ciało i krew kogoś umarłego, ale żyjącego, żyjącego Chrystusa, który przebywa u Boga w swym uwielbionym człowieczeństwie, ciało i krew Boga samego. Ta obecność nie jest związana z subiektywną wiarą tego, który patrzy i adoruje, ale z obiektywnym istnieniem Pana i poleceniem danym Apostołom, aby powtarzali Jego słowa i działania: „Czyńcie to na moją pamiątkę” Por. 1 Kor 11, 24-25).

Gdy spojrzymy na dzieje historii Kościoła, dostrzegamy, że nie brakowało także błędnej nauki czy wręcz herezji odnośnie do Eucharystii. Z Ewangelii wiemy, z jaką reakcją słuchaczy spotkał się Jezus, gdy mówił o Chlebie życia. Reakcje te wskazują, że słowa Jezusa nie były rozumiane jako zwykłe zaproszenie do uczest-

niczenia w posiłku nowego rodzaju. Słowa te doprowadziły wielu uczniów do opuszczenia Pana ze słowami: *Ta nauka jest trudna do przyjęcia. Któż może tego słuchać?* (J 6, 60).

Ci którzy Go słuchali, wśród nich także wielu jego uczniów, dobrze rozumieli, że słowa Pana były prawdziwe, nie oględne, były po prostu bez żadnej metafory. Niestety wobec prawdy słów Chrystusowych, słuchającym zabrakło czegoś bardzo istotnego co powinno charakteryzować uczniów Mistrza, zabrakło wiary i pokory, aby zaakceptować plan Boga.

Eucharystia nie jest sakramentem świętych. Jest wiatykiem dla tych, którzy trudzą się w drodze, dla tych, którzy usilnie proszą o wzrost życia Bożego w sobie. Moi Drodzy, aby godnie przyjmować Eucharystię, nie można być roszczeniowym chrześcijaninem lecz trzeba chcieć i starać się żyć w zgodzie z przykazaniami Bożymi, i otwierać drzwi naszych serc na zbawczą miłość Boga. On nas kocha bezgranicznie i pragnie nas karmić pokarmem na życie wieczne. To wielki dar dla nas powołanych na mocy Chrztu św. do świętości!

Ojciec Święty Franciszek wygłosił cykl katechez o Mszy Świętej. W ostatniej z nich 4 kwietnia 2018 roku do zebranych na audyencji wiernych mówił o owocach płynących z uczestnictwa w Eucharystii. Wskazał, że wraz z jej zakończeniem w życiu chrześcijanina rozpoczyna się czas dawania świadectwa: *„Sprawujemy Eucharystię, po to, żeby uczyć się, jak stać się mężczyznami i kobietami eucharystycznymi. Co to znaczy? Oznacza pozwolenie, aby Chrystus działał w naszych czynach: aby Jego myśli były naszymi myślami, Jego uczucia naszymi uczuciami, Jego wybory także naszymi wyborami. A to jest świętością. Czynienie tego, co czynił Chrystus to chrześcijańska świętość. Dokładnie wyraża to św. Paweł mówiąc o swoim upodobnieniu do Jezusa: „Razem z Chrystusem zostałem przybity do krzyża. Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele, jednak obecne życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie”* (Ga 2, 19-20). *Doświadczenie Pawła oświeca także i nas. (...) Chrzęściananie to mężczyźni i kobiety pozwalający, aby ich dusza została poszerzona mocą Ducha Świętego, otrzymawszy Ciało i Krew Chrystusa”* (Papież Franciszek, Katecheza o Eucharystii podczas śródowej Audyencji generalnej, 4 kwietnia 2018 r.).

Jubileusz 700-lecia

Niespełna dwa miesiące przed swą śmiercią, św. Jan Paweł II w przesłaniu do młodych Rzymu zawarł słowa szczególnej modlitwy do Chrystusa, w intencji człowieka tego czasu: „Niech postawi Cię w centrum swego życia, niech Cię adoruje i sławi. Niech wzrasta jego zażyłość z Tobą, Jezu w Eucharystii! Niech Cię przyjmuje, uczestnicząc gorliwie we Mszy św. w każdą niedzielę, a jeśli to możliwe, każdego dnia. Niech z tego częstego obcowania z Tobą zrodzą się postanowienia dobrowolnego oddania życia Tobie, który jesteś pełną i prawdziwą wolnością. Niech zrodzą się święte powołania kapłańskie: bez kapłaństwa nie ma Eucharystii, źródła i szczytu życia Kościoła. Niech rozwijają się liczne powołania do życia zakonnego; niech obfitują powołania do świętości, która jest wysoką miarą zwykłego życia chrześcijańskiego, zwłaszcza w rodzinach, bo właśnie tego Kościół i społeczeństwo dziś bardziej niż kiedykolwiek potrzebują” (15 III 2005 r.).

Uroczystość Bożego Ciała – jestem przekonany jest bliska każdemu z nas. Dlatego też po zakończonej Eucharystii udamy się w uroczystej procesji, w której sam Bóg-Człowiek wędruje ludzkimi drogami, naszymi drogami do świętości. On przecież nas zapewnił: nie zostawię Was sierotami, „Jestem z Wami po wszystkie dni aż do skończenia świata” (Mt 28, 19-20).

Wracając jeszcze do św. Jana Pawła II, bez przesady można powiedzieć, że dotykał on na co dzień miłostnego żaru Eucharystii. Rozmawiał z Panem, w imieniu Kościoła, twarzą w twarz – tak jak Mojżesz. Dlatego dziś, gdy nasze oczy i serca będą zwrócone ku białej Hostii – w której ukryty jest Chrystus Pan nasz Zbawiciel – trzeba nam, idącym dzisiaj w procesji, zrobić sobie postanowienia czy też je odnowić, by przyjmować Go w Komunii św. z czystym sercem, z sercem otwartym na Jego łaskę i zbawczą miłość, z sercem pokornym otwartym na przebaczenie i gotowym przebaczać.

Drodzy Bracia i Siostry!

Od tego świętego ołtarza płynie ku Waszym sercom moja kapłańska prośba: Chciejmy bardziej i częściej żyć Eucharystią! Nie bójmy się Chrystusa! Jego bezgranicznej miłości do nas! Stawiajmy sobie wymagania, chciejmy by nie było w naszym osobistym życiu, w naszych rodzinach, niedzieli bez Mszy Świętej, a Mszy Świętej bez godziwego przyjęcia Komunii Świętej! Chciejmy pamiętać o adoracji i kontemplacji Pana obecnego w Eucharystii!

Te wszystkie nasze postanowienia i pragnienia w tym świętym dniu, zawieramy Matce Bożej, która jest „Niewiastą Eucharystii”. W Encyklice o Eucharystii w Życiu Kościoła nasz Rodak św. Jan Paweł II tłumaczył nam: „Jak wyobrazić sobie uczucia Maryi, która słyszała z ust Piotra, Jana, Jakuba i innych Apostołów słowa z Ostatniej Wieczerzy: «To jest Ciało moje, które za was będzie wydane» (Łk 22, 19)? To Ciało, wydane na ofiarę i ponownie uobecnione w znakach sakramentalnych, było tym samym ciałem, które poczęło się w Jej łonie! Przyjmowanie Eucharystii musiało oznaczać dla Maryi niejako powtórne przyjęcie w Jej łonie serca, które biło rytmem Jej serca, ponownym przeżywaniem tego, czego oświadczyła pod krzyżem” (EdE 56). Niech więc Maryja, Matka Kościoła i Niewiasta Eucharystii – prowadzi nas po drogach życia, byśmy uwielbiali Boga, który został z nami i daje nam siebie. „Eucharystia została nam dana, ażeby całe nasze życie, podobnie jak życie Maryi, było jednym «magnificat!»” (EdE 58).

„Czym się Panu odpłacę
za wszystko, co mi wyświadczył?
Podniosę kielich zbawienia
i wezwę imienia Pana”.

(Ps 116)

Amen.

**JUBILEUSZ 40 LECIA KAPŁAŃSTWA
KSIĘDZA PROBOSZCZA
MARIANA BOCHO**

25 czerwca 2023 roku, czyli w ostatnią niedzielę miesiąca, w naszej wspólnocie parafialnej obchodziliśmy Jubileusz 40 lecia Kapłaństwa Księdza Proboszcza Mariana Bocho. Wydarzenie to, rozpoczęło się uroczystą Mszą Świętą koncelebrowaną o godzinie 12.30, której przewodniczył Czcigodny Jubilat. Jubileuszowe kazanie wygłosił Ksiądz Prałat Jan Jagustyn.

Ksiądz Prałat swoją homilię rozpoczął od przypomnienia, że liturgia chrześcijańska nierozzerwalnie związana jest z Bogiem i człowiekiem, a także ma odniesienie do Boga i człowieka. *„Eucharystia jest szczególnym momentem, kiedy gromadzi się cała wspólnota Kościoła. Dziś, Bóg przez swoje słowo, kieruje do nas zachętę, byśmy byli odważni. Ta odwaga nie ma oznaczać z naszej strony brawury, lecz świadomość tego, czego należy się bać. Pomimo różnych obaw i lęków codzienności możemy być pewni, że gdy zaufamy Panu, nigdy nie stracimy nadziei. Przedziwne jest Słowo Boże, które dociera do nas w dzisiejszą niedzielę. Może zdumiewać nas to, że Bóg na początku wakacji stawia bardzo konkretne i zobowiązujące wymagania”*.

Ksiądz Jan Jagustyn powiedział: *„Dzisiaj jest czas, by zadać sobie pytanie o świadectwo wiary. Dzisiaj Słowo Boże zachęca nas byśmy pokonali lęk, który często towarzyszy nam w życiu zgodnym z wiarą. W ewangelicznym stwierdzeniu: „Nie bójcie się!”, tkwi przekonanie, że Bóg jest zawsze po stronie człowieka”*.

Kaznodzieja głosząc słowo Boże zaproponował: *„Powędrujmy w przeszłość, do krajobrazu lat dziecięcych, domu i rodziców księdza Mariana. Parafrazując poetę, ksiądz Marian powie pewnie: „Przenoś moją duszę utęsknioną. Do tych pagórków leśnych, do tych łąk zielonych szeroko w Starym Siole i okolicy rozciągniętych. Do tych pól malowanych zbożem rozmaitym, wyzłacanych pszenicą, posrebrzanych żytem”. Powróćmy w rodzinne strony, by dostrzec beztroskie dzieciństwo. W wielodzietnej rodzinie Marii i Tadeusza, w 1957 roku, na świat przyszedł Marian. To właśnie od nich – Rodziców – otrzymał najlepszy ekwi-*

punek. Codzienna domowa modlitwa pod przewodnictwem Rodziców stanowiła, jak mówi Jan Chryzostom, mały Kościół umacniający dzieci w wierze. To właśnie w zaciszu Domowego Kościoła możemy odnaleźć początek kapłańskiej drogi księdza Mariana. Jego powołanie rodziło się w atmosferze rodzinnej i parafialnej religijności. Ukształtowane w domu rodzinnym cechy osobowościowe oraz zdolności pozwoliły Marianowi spełnić ukryte głęboko w sercu marzenia. I tak, pod opieką Bożą, w 1977 roku, przeniósł się z małej Ojczyzny, tj. Łańcuta, do umiłowanej Ojczyzny, tj. do Seminarium Duchownego w Przemyślu. Zakochany w Bogu, nie wahał się oddać w pełni służbie Kościołowi i Ojczyźnie. Kolejną ważną datę w Jego biogramie wyznacza 1983 rok, w którym przez postugę Ks. Bp. Ignacego Tokarczuka otrzymał święcenia kapłańskie”.

Ksiądz Prałat zwrócił się do Księdza Jubilata słowami: *„W kapłaństwie Chrystusowym wszyscy jesteśmy równi, niezależnie od tego, gdzie pracujemy: czy to jest mała, wiejska parafia czy wielkie miasto. Wszyscy jesteśmy kapłanami tego samego Jezusa Chrystusa i tego samego Kościoła Chrystusowego. Kapłaństwa nie przyjmuje się na rok, pięć, czy piętnaście lat. Nasze kapłaństwo nie ma ograniczenia czasowego! Przecież żaden z Apostołów nie pytał Jezusa: „Panie, jak długo mam Ci służyć?” Nie pytali o to, ponieważ wiedzieli, że*

Jubileusz 700-lecia

przyjmując wezwanie Mistrza z Nazaretu, oddają mu całych siebie, każdy dzień i każdą chwilę swojego życia aż do śmierci”.

Ksiądz Jan kontynuując, powiedział: „Dostojny Jubilacie! Księżę Pralacie Marianie, 40 lat kapłańskiej drogi – to piękna rocznica. Przez te wszystkie lata służyłeś Chrystusowi w Jego Kościele, niejednokrotnie z wielkim poświęceniem tworząc parafialne wspólnoty i prowadząc ludzi na spotkanie z Bogiem. 40 lat wędrówki po ścieżkach Pańskich. 40 lat, dzień po dniu zaparcia się siebie i podążania za Chrystusem cierpiącym, błogosławiącym, rozgrzeszającym i kojącym rozdygotane serca ludzkie”.

Na zakończenie uroczystej homilii ksiądz Jagustyn podziękował księdzu Proboszczowi za wszystkie lata Jego posługi kapłańskiej: „Z całego serca dziękuję za Twoją postugę trwającą już 40 lat. Dziękuję za kapłańską wierność i wytrwałość przy Bogu i sprawach Ojczyzny. To właśnie twoje pokolenie musiało w obliczu szykan i prześladowań trwać przy Chrystusie, nawet jeżeli oznaczało to nękanie ze strony komunistycznych władz. Za tę wierność z całego serca mówię: Bóg zapłać!”.

„Pasterz dany nam przez Boga”

Wspaniałą duszę dał mu Pan,
By ludzi prowadził do niebios bram.
Nadzieją jego Rodzin Królowa,
Z Panią Śnieżną niestraszna mu żadna trwoga.

Nadszedł dwudziesty pierwszy wiek,
A z nim charyzmatyczny proboszcz nowy.
Czcigodny Ksiądz Marian Bocho,
By głosić chwałę Chrystusa gotowy.

Wspaniałą duszę dał mu Pan,
By ludzi prowadził do niebios bram.
Nadzieją jego Rodzin Królowa,
Z Panią Śnieżną bezpieczna każda droga.

Pod czujnym okiem Świątynia pięknieje,
Odzyskuje swój dawny blask.

Panience w ofierze złożył koronę,
By lud swój darzyła ogromem łask.

Wspaniałą duszę dał mu Pan,
By ludzi prowadził do niebios bram.
Nadzieją jego Rodzin Królowa,
Z Panią Śnieżną niestraszna mu żadna trwoga.

Do życia Liceum zapragnął powołać,
By ofiarować Młodym mądrości dar,
Pokazać gdzie dobra szukać w świecie
I w sercach wciąż wzniecać miłości żar.

Wspaniałą duszę dał mu Pan,
By ludzi prowadził do niebios bram.
Nadzieją jego Rodzin Królowa,
Z Panią Śnieżną bezpieczna każda droga.

Za sprawą Służebnicy Bożej Anny
Do wiernych kroczy pełen miłości.
Przybliża światu prawdy Chrystusa
I uczy nas wszystkich wyrozumiałości.

Wspaniałą duszę dał mu Pan,
By ludzi prowadził do niebios bram.
Nadzieją jego Rodzin Królowa,
Z Panią Śnieżną niestraszna mu żadna trwoga.

Konrad Peszek

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Przedstawiając modlitwy do Ducha Świętego warto zapoznać się z Koronką do Ducha Świętego. Koronka ta, to modlitwa poświęcona przyzywaniu Ducha Świętego. Koronka do Ducha Świętego została ułożona w 1956 r. przez ks. Stanisława Okamfera, ojca duchownego Seminarium Częstochowskiego i wielkiego czciciela Ducha Świętego. Tekst koronki został zatwierdzony przez bp. Franciszka Jopa, administratora Diecezji Krakowskiej. Pierwszą koronkę z czerwonych paciorków wykonały Siostry Klaryski z kościoła św. Andrzeja w Krakowie, a pierwszy drukowany tekst ukazał się 16 lipca 1956 r. jako dodatek do czasopisma „Ruch Biblijny i Liturgiczny”.

Ks. Okamfer tak mówił: „Siostry Duchaczki mają jakieś powołanie do szerzenia czci, znajomości i miłości Ducha Świętego. Postanowiłem dopomóc Siostronom w tej sprawie i pod jakimś szczególnym natchnieniem przyszła mi myśl ułożyć w tym celu Koronkę do Ducha Świętego”.

Siostry Kanoniczki Ducha Świętego de Saxia każdego dnia modlą się tą koronką! Na stronie internetowej można znaleźć wersję śpiewaną, zachęcam do jej odnalezienia, aby nasza modlitwa do Ducha Świętego stawała się coraz piękniejsza i bogatsza a znamy powiedzenie: kto śpiewa dwa razy się modli.

NA WZÓR MATKI NAJSWIĘTSZEJ...

Życie Anny Jenke przepelnione było pierwiastkami maryjnymi, bowiem Anna wiedziała, że dzięki pomocy Maryi jej droga do Boga stanie się łatwiejsza, a sama ścieżka do osiągnięcia upragnionej świętości jeszcze doskonalsza. We wszystkich sprawach, które polecała Panu Bogu, możemy odnaleźć odniesienia do Maryi, gdyż była Ona dla Anny gwarantem sukcesu.

Anna Jenke uczyła się od Maryi niezachwianej wiary, gorącej miłości oraz ciągłej nadziei. W swoich

Znak Krzyża

1. Z Ducha Świętego w Maryi Pannie począł się Jezus. (Łk 1, 35)
2. Duch Święty spoczął na Jezusie Chrystusie w czasie Chrztu w Jordanie. (Mt 3, 16)
3. Przez Ducha Świętego Jezus wyprowadzony na pustynię. (Łk 4, 1)
4. Duch Święty w Kościele. (Dz 2, 2-4)
5. Duch Święty w duszy sprawiedliwego. (1 Kor 3, 16), (1 Tes 5,19), (Ef 4,30)

Po każdej tajemnicy:

7 razy: Przyjdź Duchu Święty, napełnij serca Twych wiernych – I ogień Twojej miłości w nich zapal.

1 raz: Ześlij Ducha Twego, a powstanie życie – I odnowisz oblicze ziemi.

Módlmy się: Boże, któryś pouczył serca wiernych światłem Ducha Świętego, daj nam w tymże Duchu poznać, co jest prawe i pociechą Jego zawsze się radować. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Na zakończenie koronki:

Chwała Ojcu... (3 razy), Wierzę w Boga Ojca...
Matko Kościoła, módl się za nami!

ufnych modlitwach prosiła Ją o wytrwanie w tychże cnotach. Oto fragment takiej modlitwy: „*Matko Najświętsza, uprosz nam, abyśmy choć trochę tak wierzyli w Jezusa, choć trochę tak Mu ufali, choć trochę tak Go kochali – jak Ty... Uprosz nam u Boga, abyśmy w duszy naszej choć trochę byli tak spokojni, choć trochę tak szczęśliwi – jak Ty... Naucz nas Święta Maryjo, kochać Jezusa*”.

Anna Jenke, gdy była jeszcze młodą dziewczyną, obrała sobie pewną maksymę, której pozostała wierna, aż do końca swojego życia. Oto ona: „*Bez Matki Bożej nic nie zaczynać – to moja maksyma, a z Nią wszystko się uda*”. Anna w towarzystwie Maryi przemierzała każdy dzień. Kiedy szła do najuboższych, chorych czy cierpiących, prosiła Matkę Najświętszą o pomoc,

Ciekawe teksty, ciekawe sylwetki

duchowe wsparcie, aby jeszcze lepiej wypełnić swą apostołską misję. Świadczy to, że w życiu duchowym Anny Jenke możemy odnaleźć wyraźny rys maryjny.

Okres II wojny światowej był dla Anny czasem szczególnego zawierzenia się opiece Matki Bożej, a także kierowania do Niej prośb o ratunek dla mieszkańców Jarosławia i całej ojczyzny. Anna w swoim duchowym dzienniczku zapisała: „Dziś już 12 dzień wojny. Jużesmy dużo przeżyli. Ale Bóg z nami i Królowa Korony Polskiej. Dotychczas cudem uniknęliśmy kilka razy śmierci, unikniemy i dalej z pomocą Boga Najwyższego. Niemcy już od niedzieli są w Jarosławiu. Pani nasz Jazłowiecka, Ty jedna możesz uprosić u Twego Syna pomoc dla nas”.

Anna już od wczesnych lat swej młodości wszystko uzależniała od Matki Bożej. Była Ona dla niej przyjaciółką i powiernicą najskrytszych sekretów, jak i również trosk oraz kłopotów. W trakcie nauki w Szkole Sióstr Niepokalanek, Anna Jenke codziennie modliła się przed obliczem Pani Jazłowieckiej, która znajdowała się w ołtarzu w kaplicy Zgromadzenia Sióstr Niepokalanek w Jarosławiu. Będąc na rekolekcjach zapisała następujące słowa: „Życie pojmować jako służbę Bożą. Służba Boża w miłości i miłość w służbie Bożej. Chciałabym mieć zawsze słodkiego Jezusa w sercu swoim i robić tylko to, na co On pozwoli. Żyć z Jezusem i z Matką Bożą – to moje pragnienie. Mateńko Boża, wspomóż moją wolę i daj, żebym odtąd życie Tobie poświęciła”.

Służebnica Boża Anna Jenke miała świadomość tego, że nad jej działalnością apostołską i w służbie drugiemu człowiekowi – bliźniemu, czuwa Matka Boża. Wiedziała, że bez Jej wsparcia nie będzie w stanie nic dobrego zrobić. Często mówiła o tym innym ludziom, by byli świadomi potęgi naszej Najlepszej Matki. Uzasadniała to następująco: „Maryja strzeże pracę apostołską przed rutyną. Maryja pomaga nam, byśmy w uczuciach względem Boga mieli coś z Jej matczynej delikatności. Trzydzieści lat życia w bezpośrednim kontakcie z Jezusem i Sprawami Bożymi, jednakże to współżycie nie umniejszyło nigdy Jej szacunku, wiary i miłości w stosunku do Tęgo, którego czciła jako swego Boga, a kochała jako swego Syna”.

Kiedy nadszedł czas choroby nowotworowej – czerniaka skóry, Matka Najświętsza była dla Anny Jenke jedyną pociechą, nadzieją na lepsze jutro, a przede wszystkim wsparciem. Od Matki Bożej uzależniła swoje zbawienie: „Zbawię się, jeżeli będę się

duzo modlić i kochać Matkę Bożą. Ona zabierze mnie za sobą do Nieba. Obym tylko służyła Jej wiernie przez całe życie”. Anna Jenke z Maryją szła przez całe swoje życie – dzień po dniu, z Nią odchodziła też do wieczności.

Konrad Peszek

Bibliografia:

1. Anna Jenke, „Dzienniczki i rozważania”, Rzeszów – Jarosław, Towarzystwo Przyjaciół Anny Jenke, 1997.
2. S. Bernadeta Lipian, „Anna Jenke. Życie, działalność, przesłanie”, Rzeszów – Jarosław, Towarzystwo Przyjaciół Anny Jenke, 2006.
3. S. Bernadeta Lipian, „... być kiedyś świętą...”, Jarosław, Towarzystwo Przyjaciół Anny Jenke, 2012.

Modlitwa o beatyfikację Służebnicy Bożej Anny Jenke

Boże i Ojczy nasz, Ty obdarzyłeś **Służebnicę Twoją Annę**, wzorową nauczycielkę i wychowawczynię, świadka Chrystusa w czasach szczególnie trudnych i wymagających osobistej odwagi - duchem apostołskiej gorliwości, nieprzeciętnej miłości bliźniego, obdarz ją łaskawie chwałą ołtarzy, a mnie za jej wstawiennictwem udziel łaski (należy wymienić potrzebne łaski), o które Cię z ufnością proszę. Amen.

Za zgodą Kurii Metropolitalnej w Przemyślu

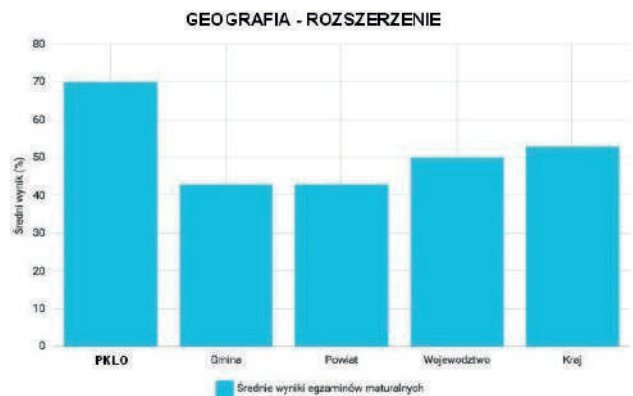
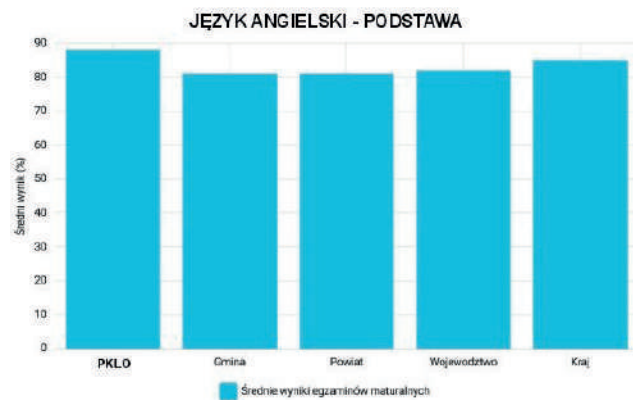
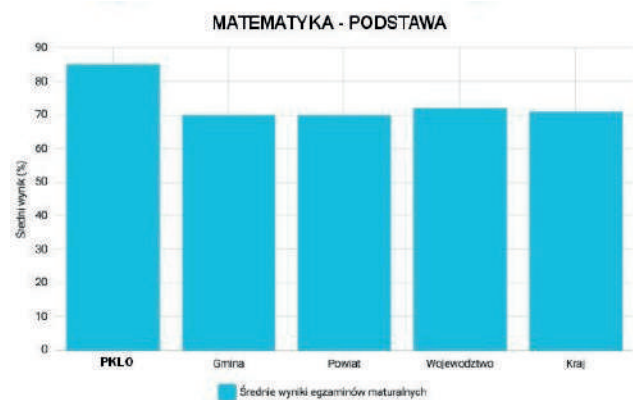
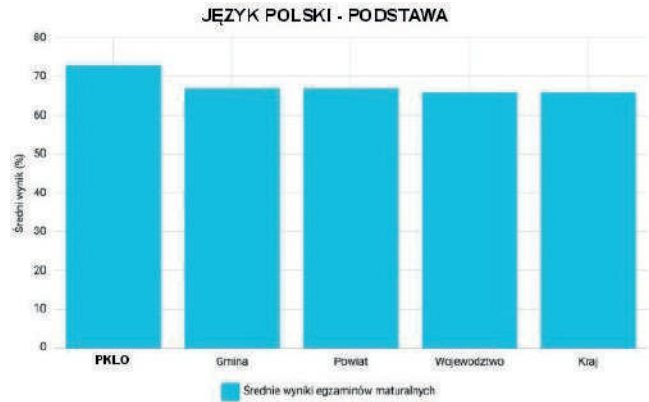
O otrzymanych łaskach od Boga za przyczyną Służebnicy Bożej Anny Jenke prosimy powiadomić: Kurię Metropolitalną w Przemyślu lub Biuro Towarzystwa Przyjaciół Anny Jenke przy ulicy Kraszewskiego 37/2, 37-500 Jarosław.

WYNIKI EGZAMINU MATURALNEGO 2023

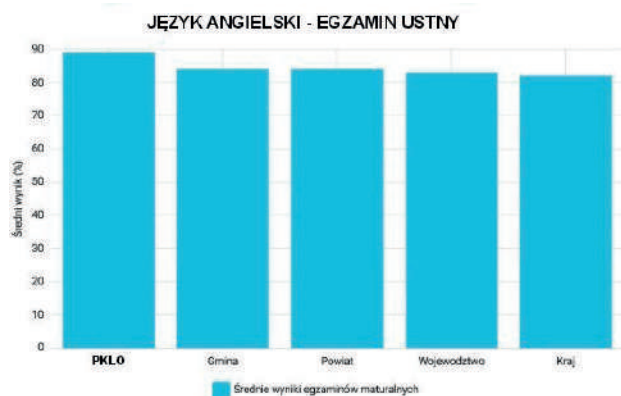
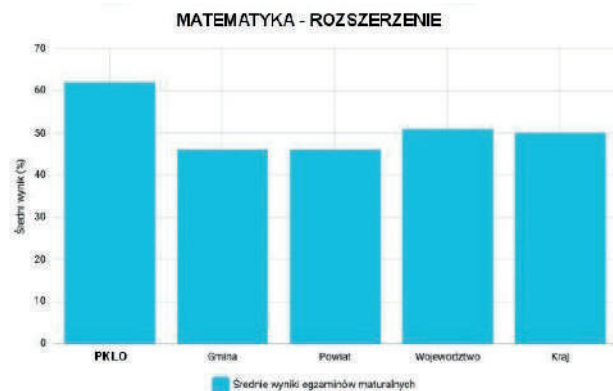
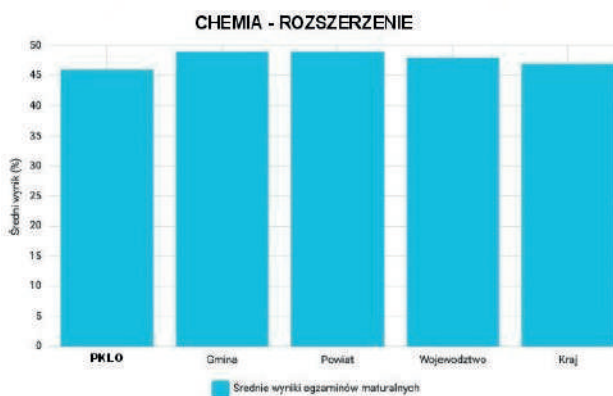
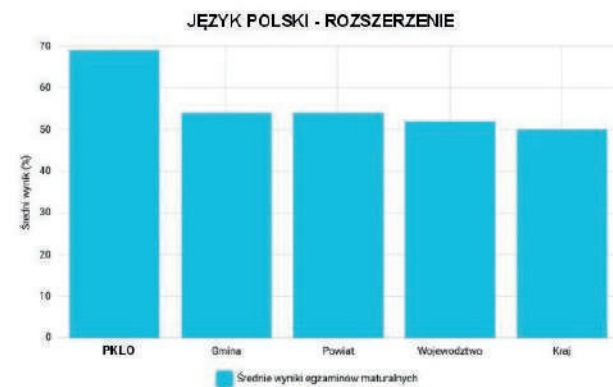
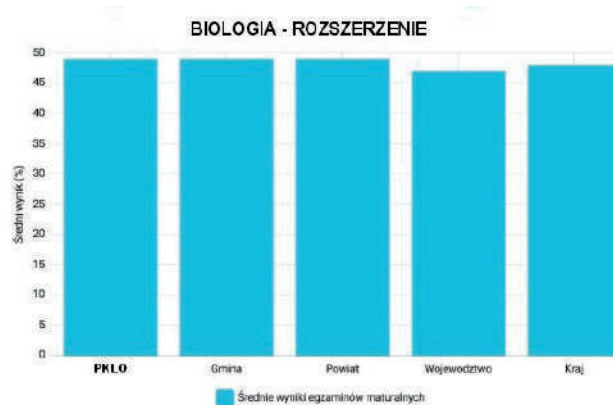
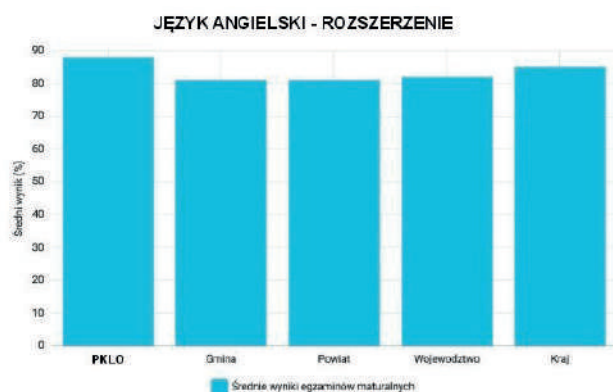
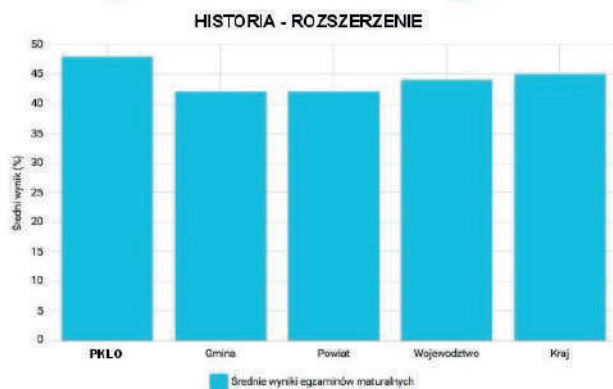
W maju 2023 r. w jarosławskim „Katoliku” przystąpiło do matury 40 licealistów. Każdy maturzysta musiał obowiązkowo podejść do egzaminu pisemnego z języka polskiego, z matematyki, z języka obcego nowożytnego, do egzaminu z przynajmniej jednego wybranego przedmiotu na poziomie rozszerzonym oraz do egzaminu ustnego z języka polskiego i języka obcego nowożytnego.

Z radością informujemy, że zdawalność egzaminu dojrzałości jest stuprocentowa. Szkoła uzyskała bardzo wysokie wyniki z przedmiotów obowiązkowych i dodatkowych. Wyniki egzaminu pisemnego z języka polskiego (podstawa) – 73%, matematyki (podstawa) – 85% i języka angielskiego (podstawa) – 88% są wyższe niż wyniki uzyskane na terenie powiatu, województwa i kraju. Wyniki egzaminu pisemnego z geografii (rozszerzenie) – 70%, historii (rozszerzenie) – 48%, języka angielskiego (rozszerzenie) – 71%, języka polskiego (rozszerzenie) – 69%, matematyka (rozszerzenie) – 62%, wiedzy o społeczeństwie (rozszerzenie) – 57%. Wyniki egzaminu pisemnego z biologii (rozszerzenie) – 49% są porównywalne do wyników powiatu, lecz wyższe w odniesieniu do wyników uzyskanych na terenie województwa i kraju. Wyniki egzaminu pisemnego z chemii (rozszerzenie) – 46% kształtują się na podobnym poziomie, jak wyniki uzyskane na terenie powiatu, województwa i kraju. Wyniki egzaminu ustnego z języka angielskiego – 89% są wyższe od średniej powiatu, województwa i kraju. Wyniki egzaminu ustnego z języka polskiego – 74% są zbliżone do wyników uzyskanych na terenie powiatu, województwa i kraju.

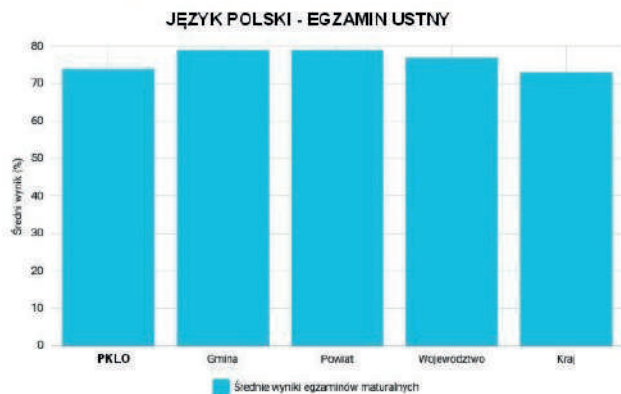
Oto graficzna ilustracja tegorocznych wyników egzaminu maturalnego:

Z życia Katolika

Wydarzenia – czerwiec 2023

Dziękujemy wszystkim ludziom dobrej woli, którzy 22 lutego br. podjęli w Kolegiacie pw. Bożego Ciała w Jarosławiu Dzieło Duchowej Adopcji Maturzystów Publicznego Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Anny Jenke. To duchowe wsparcie było dla nas bezcenne... W intencji każdego ucznia kl. 4a i 4b modliły się codziennie cztery osoby. Podejmujący Dzieło Duchowej Adopcji Maturzystów prosili, aby tegorocznym maturzyści, otwierając swoje umysły i serca na dary Ducha Świętego, dobrze przygotowali się do egzaminu dojrzałości oraz dokonali właściwego wyboru życiowej drogi.

Ks. Grzegorz Delmanowicz

„PRZYBĄDŹ DUCHU ŚWIĘTY...” SAKRAMENT BIERMOWANIA W NASZEJ PARAFII

W dniu 3 czerwca 2023 roku w jarosławskiej Kolegiacie miała miejsce uroczysta Msza Święta, podczas której uczniom klas ósmych udzielony został sakrament bierzmowania. Eucharystii przewodniczył i wygłosił kazanie Ksiądz Arcybiskup Józef Michalik. Ksiądz Arcybiskup udzielił również sakramentu bierzmowania.

Ksiądz Arcybiskup Józef Michalik wygłoszone kazanie rozpoczął od następujących słów: „Z chwilą Chrztu Świętego, kiedy po raz pierwszy zostaliście przyniesieni drodzy młodzieńcy Przyjaciele do świątyni, dokonano się wtedy coś niezwykle ważnego. Dokonano się odrodzenie duchowe każdego z Was. To dla tego momentu – momentu narodzenia nowego człowieka, Chrystus przyszedł na ziemię. Bóg stał się człowiekiem, pozwolił się zabić, żeby pokonać diabła i dać nowe szanse każdemu z nas na zbawienie. W momencie Chrztu Świętego, po raz pierwszy Duch Święty wszedł do Waszego serca. To jest naprawdę wielkie wydarzenie,

kiedy człowiek został doceniony przez Boga, a także wielki dowód tego, że Panu Bogu zależy na każdym z nas”.

Następnie zwrócił uwagę na to, co Słowo Boże mówi o wydawaniu owoców przez ziarna: „Ewangelia mówi o tym, że każde z ziaren zasianych przez Jezusa jest zdrowe wewnętrznie, ale tylko niektóre wydadzą owoc. Przed chwilą powiedzieliście sami, że chcecie przyjąć sakrament bierzmowania, a więc pragniecie pogłębić wiarę i otworzyć serca na przyjęcie Ducha Świętego. Musicie również otworzyć serce na współpracę z Duchem Świętym, użyźnić tę ziemię,

Wydarzenia – czerwiec 2023

którą są nasze serca, aby ten Boży zasiew mógł wydać dorodne owoce”.

Ksiądz Arcybiskup w czasie homilii zaznaczył, że należy zapamiętać to wydarzenie wiary: „Dzisiejsze wydarzenie jest bardzo ważne w waszym życiu. Warto je zapamiętać i nawiązywać do niego w modlitwie. Zauważcie, że Bóg ufa każdemu człowiekowi i nawet jak mu się coś nie uda to pomaga, przebacza i pozwala na nowo zaczynać, tylko po to, byśmy umieli współpracować z Duchem Świętym i Łaską Bożą. Jesteście Kościołowi potrzebni jako jego przyjaciele, a nawet gdyby Wam się coś nie udało, pamiętajcie, że w Kościele zawsze czeka ktoś, żeby pomóc odkryć prawdę o sobie oraz by pomóc przetrwać trudności. Wszystko zależy jednak od współpracy człowieka z Duchem Świętym”.

Arcybiskup Senior skierował do Młodych następujący apel: „Nie wolno być obojętnym na krzywdę drugiego człowieka i dlatego dziś otrzymacie tę moc, żeby współpracować z Duchem Świętym i stawać mężnie w obronie bliźniego”.

Kontynuując swoje kazanie powiedział: „Drodzy Młodzi! Pamiętajcie, że Waszą misją na dalsze lata Waszego życia jest to, by nauczyć się jak być dobrymi rodzicami dla swoich dzieci, kapłanami, nauczycielami, katechetami. Od nikogo innego na świecie nie nauczycie się tego, jak tylko od samego Ducha Świętego i Jezusa Chrystusa. W chwili obecnej też macie swoje powołania – do bycia dobrą córką lub synem, pomocną koleżanką lub kolegą. Pokażcie, że przez to Wasze powołanie możecie rzeczywiście być dobrymi wyznawcami Chrystusa. Możecie być również obrońcami uciśnionych, pokrzywdzonych – tego oczekuje od Was Kościół Chrystusowy”.

Na zakończenie okolicznościowej homilii Kaznodzieja skierował do wiernych zachętę: „Niech więc to dzisiejsze spotkanie stanie się okazją do modlitwy w intencji poruszanych przed chwilą spraw. Pamiętajcie, że Bóg zawsze będzie przy Was, niezależnie od tego, czy będziecie potrafili utrzymać z Nim kontakt. Bóg nie potrafi dawać sie-

dem razy... Bóg jest nieskończony, On potrafi dawać w nieskończony sposób i chce Wam każdego dnia dawać wiele. Tylko nie przegapcie okazji, by odebrać to, co Bóg daje. Szczęść Wam Boże!”.

opracował Konrad Peszek

**30. ROCZNICA POWSTANIA
14 DYWIZJONU ARTYLERII
SAMOBIEŻNEJ IM. WAĆŁAWA
WIECZORKIEWICZA**

22 czerwca 2023 roku w Kolegiacie pw. Bożego Ciała w Jarosławiu miała miejsce uroczysta Msza Święta, która odprawiona została z racji 30. rocznicy powstania 14 Dywizjonu Artylerii Samobieżnej im. Waćława Wieczorkiewicza. Eucharystii przewodniczył i wygłosił okolicznościowe kazanie ks. mjr Włodzimierz Skoczeń.

Kaznodzieja powiedział: „14 Dywizjon Artylerii Samobieżnej im. Waćława Wieczorkiewicza każdego dnia zapisuje historię polskiego oręża, tu na jarosławskiej ziemi. Nad jego głową dumnie powiewa sztandar z napisem: „BÓG, HONOR, OJCZYŻNA”. Jakże ważne jest to w dzisiejszych czasach, aby ustalić sobie w życiu priorytety. Czasy, w których żyjemy ciągle nam o tym przypominają”.

Ks. mjr Włodzimierz Skoczeń mówił także o tym, że broń, która pomimo tego, iż jest nowoczesna, niewiele pomoże, gdy w walczących zabraknie ducha, a który to da siłę

i doprowadzi do zwycięstwa. „Do amerykańskiej armii wstępuje młody człowiek, który chce walczyć bez broni w ręku. Koledzy uważają go za najstabsze ogniwo i próbują zniechęcić go, odwieźć go od tego pomysłu. On jednak za wszelką cenę chce w ten sposób walczyć. Tam na miejscu, w tych ekstremalnych warunkach okazało się, że broń może być bardzo zawodna w momencie, gdy zabraknie hartu ducha”.

Kapelan kontynuując, zwrócił się do obecnych w świątyni żołnierzy: „Przywołałem tę historię, gdyż chciałem Wam bardzo podziękować za piękne świadectwo Waszej wiary, Waszej służby Panu Bogu. Wasza obecność to piękne świadectwo tego, że cały Wasz żołnierski los i Waszą służbę składacie na ręce Pana

Wydarzenia – czerwiec 2023

Boga. Wszystkie ważniejsze wydarzenia rozpoczynacie z Jezusem Chrystusem, by nabrać mocy ducha i wiernie służyć Bogu, ojczyźnie i drugiemu człowiekowi. W tym wyjątkowym dniu pragnę Wam z serca podziękować”.

„Ta Msza Święta jest dziękczynieniem za dar trzydziestu lat 14. Dywizjonu Artylerii Samobieżnej na ziemi jarosławskiej. Podczas niej chcemy nabrać sił do dalszego kształtowania naszego żołnierskiego charakteru, by jeszcze ofiarniej służyć ojczyźnie, kiedy ona tego od nas żąda”. - mówił ks. Skoczeń.

Ksiądz Celebrans podkreślił w swojej homilii również to, jak bardzo ważna jest pomoc drugiemu człowiekowi lub danej społeczności, gdyż posiada ona nieocenione walory. *„Moi drodzy uczcie się tej prawdziwej miłości, po to, by ta Wasza służba była owocna w każdym momencie. Starajmy się kształtować także prawdziwe oblicze swojego człowieczeństwa. To jest baza, fundament, na którym budujemy całą resztę. Jeśli będziemy prawdziwymi ludźmi, to będziemy dobrymi żołnierzami lub oficerami”.*

Na zakończenie okolicznościowej homilii ks. mjr Włodzimierz powiedział: *„Moi drodzy, pamiętajmy o tym, że noszenie munduru zobowiązuje. Francuzi mawiali, że tak jak szlachectwo zobowiązuje, tak bycie żołnierzem zobowiązuje do wierności i ideału wojskowego, polskiego oręcza na co dzień”.*

Na zakończenie uroczystej Mszy Świętej głos zabrał ks. proboszcz Marian Bocho, który podziękował przybyłym na Eucharystię Gościom, a przede wszystkim Żołnierzom, bez których 14 Dywizjon Artylerii Samobieżnej im. Wacława Wierczorkiewicza nie istniałby. Ksiądz Proboszcz trafnie zauważył, że 30. rocznica wpisuje się także w przeżywany przez naszą wspólnotę parafialną Jubileusz 700 lecia Pierwszej Parafii w Jarosławiu i na zakończenie zawierzył Matce Bożej Królowej rodzin żołnierzy i ich rodziny..

opracował Konrad Peszek

**DZIĘKCZYNIENIE
W JAROSŁAWSKIEJ
KOLEGIACIE
Z RACJI
WOJEWÓDZKIEGO
ZAKOŃCZENIA
ROKU SZKOLNEGO
2022/23**

W piątek 23 czerwca odbyło się uroczyste Wojewódzkie zakończenie roku szkolnego 2022/2023, którego gospodarzami byli : Starosta Jarosławski Stanisław Kłopot, Dyrektor ZSDGiL w Jarosławiu Renata Tomaka-Pasternak oraz Dyrektor ZSTiO w Jarosławiu Adam Tomaszewski. wśród znamienitych gości była kurator oświaty Małgorzata Rauch. Uroczystość rozpoczęła się Mszą św. koncelebrowaną odprawioną w Kolegiacie Jarosławskiej. Mszy św. przewodniczył ks. bp Krzysztof Chudzio, on też wygłosił okolicznościowe kazanie. Kończąc zwrócił się do młodzieży:

Kochani Młodzi Przyjaciele! Przy końcu roku szkolnego, z perspektywy czasu, powinniście zauważyć, że najważniejsze, co powinniście wynieść ze szkoły, to świadomość, że stajecie się coraz bardziej odpowiedzialni za kształt Waszego życia, na także za skutki Waszego postępowania.

Odpowiedzialność jest cechą, która świadczy o Was, o Waszych czynach, Waszych dokonaniach. Mały Książę usłyszał ważne słowa: „Dobrze widzi się tylko sercem. Najważniejsze jest niewidoczne dla oczu”. Ludzkość zapomniała o tej prawdzie, lecz Wam nie wolno o niej zapomnieć. „Stajesz się odpowiedzialny za to, co oswoiłeś”. Popatrzcie, stajemy się odpowiedzialni

Wydarzenia – lipiec 2023

za nasze życiowe wybory. Za to, co decyduje o naszych wartościach. Jesteśmy odpowiedzialni za to, w jaki sposób określimy nasz skarb oraz w jaki sposób go zdobędziemy. W tym wszystkim stajemy się odpowiedzialni za ludzi, z którymi się spotykamy. W pewnej mierze jesteśmy również odpowiedzialni za środowisko, z którego wyszliśmy. Wzajemna odpowiedzialność realizuje się właśnie poprzez koleżeństwo, a także przyjaźń, których nie należy niszczyć. One są naszym bogactwem, naszą radością. Wewnętrznym bogactwem są także nasze zdolności, które Bóg - Stwórca, umieścił w nas. Potrzebujemy kogoś mądrego, kto będzie oświecał, roz-

budzać w nas te ukryte talenty, stawiając mniejsze lub większe wymagania.

Przed błogosławieństwem ks. Proboszcz nawiązał do trwającego Jubileuszu 700-lecia istnienia Parafii, wyrażając nadzieję, że młode pokolenie podejmie życie Ewangelią na co dzień i przejmie to bogate dziedzictwo Kościoła lokalnego. Po zawierzeniu młodzieży i ich rodzin Matce Bożej Królowej Rodzin, społeczność szkolna wraz z zaproszonymi gośćmi udała się na akademię kończącą całoroczną pracę wszystkich uczniów oraz grona pedagogicznego.

dk Kamil Krotosik OMI

JEZUS DOBRYM PASTERZEM

Wspólnoty Katolickie „Ludzie Zboisk” w roku duszpasterskim 2022/2023 podążały za Jezusem Dobrym Pasterzem. Bogu niech będą dzięki za ten czas. Nasze kroczenie za Jezusem odbywało się nie ze względu na „coś”, ale jako prawdziwi Pielgrzymi szliśmy za swoim Pasterzem, starając się być świadkami Wiary w Kościół Chrystusowy. Wielu takich świadków wiary zobaczyłem w czasie czterech sesji ewangelizacyjno - formacyjnych, które odbywały się w naszej parafii w Przysietnicy, ale także w czasie rekolekcji wakacyjnych, w Ośrodku Rekolekcyjnym Tabor w Rzeszowie. Są oni nadzieją naszych środowisk, gdyż angażują sporo swoich sił, aby środowiska wiary nie tylko trwały, ale również rozwijały się. W czasie rekolekcji gościliśmy naszych Pasterzy: ks. Abpa Adama Szala, ks. Bpa Stanisława Jamrozka i ks. Bpa Mariana Buczka, którzy przewodniczyli Eucharystii i wygłosili słowo Boże – tak napisał ks. Jan Smoła podsumowując miniony rok pracy duchowej oraz rekolekcji wakacyjnych, które przeżywane były pod hasłem: Jezus Dobrym Pasterzem. tematyka tej duchowej drogi wynikała z przeżywanego

w naszej parafii Roku Jubileuszowego 700-lecia parafii jako Roku Dobrego Pasterza. Rekolekcje odbyły się

Wydarzenia – lipiec 2023

w dniach 15-19 lipca w ośrodku rekolekcyjnym „Tabor” w Rzeszowie. Czas rekolekcji to przede wszystkim słuchanie słowa Bożego, to wyciszenie serca i pozostawanie sam na sam z Jezusem, to dzielenie się z Nim swoimi przeżyciami, radościami ale i trudnościami, obawami to także dzielenie się w grupach z braćmi i siostrami. Stąd stały, codzienny punkt programu: *„Opowiadam mojemu Bogu o wyprawie, którą przeżyłem w czasie katechezy; Moja opowieść dla wspólnoty wierzących (grupa dzielenia) o wyprawie, którą przeżyłem w czasie katechezy”*. Rekolekcje to także adoracja Najświętszego Sakramentu, która równocześnie była osobistym podsumowaniem przed Dobrym Pasterzem przeżywanego dnia.

Pierwsza katecheza wygłoszona przez ks. Mariana Bocho ukazywała sylwetkę Jezusa, który swoim uczniom a przez nich każdemu z nas przedstawia się jako Dobry Pasterz. Użyte słowo „dobry” w tym w przypadku w greckim języku zostało użyte „kalos” i oznacza, że Jezus posiada w sobie piękno, wdzięk i urok. W odpowiedzi na usłyszane słowo śpiewana pieśń: *Jesteśmy piękni Twoim pięknem Panie! Ty otwierasz nasze oczy, na piękno Twoje Panie!* stała się dopowiedzeniem do treści katechezy. W następnej katechezie ks. Paweł Biernat rozważał kolejne przedstawienie się Jezusa, który mówi o sobie, że jest bramą owiec. Jezus jest „Bramą” zauważył za św. Hipolitem i chcąc przejść przez tę Bramę trzeba się unżyć, potrzeba pokory, inaczej człowiek się porani i nie dojdzie do celu. W sobotni dzień wspólnotę odwiedził ks. bp Stanisław Jamrozek, który w homilii zwrócił uwagę, że Dobry Pasterz szuka zagubionych i podał konkretne przykłady osób, które zagubiły się w życiu a Dobry Pasterz czasem po wielu latach ich odnalazł.

W kolejnych dniach katechezy głosili ks. Jan Smoła, ks. Marian Hofman, ks. Ryszard Królicki i Iwona Kozak a gośćmi szczególnymi byli ks. abp Adam Szal i ks. bp Marian Buczek, którzy przewodniczyli Mszy św. i wygłosili słowo Boże.

Wydarzenia – lipiec 2023

ŚWIADECTWA UCZESTNIKÓW (wypowiedzi do Radia Fara)

Barbara

Przyjeżdżam na rekolekcje wraz z mężem już od wielu lat. Wcześniej jeździliśmy jeszcze z dziećmi. W tej chwili dzieci są już dorosłe, więc poszły swoimi drogami. Przyjeżdżamy po to, by spróbować uporządkować swoje życie. Wydaje się, że człowiek wie dużo na temat relacji z Panem Bogiem, z drugim człowiekiem, ale te relacje cały czas trzeba w jakiś sposób naprawiać, zmieniać. Myślę, że tutaj dużo można się o tym dowiedzieć.

Mateusz

Jestem pierwszy raz na takich rekolekcjach. Dały mi one bardzo dużo. W codziennym życiu mamy styczność z Dobrym Pasterzem, ale właśnie tutaj, podczas tych rekolekcji, głębiej doświadczyłem tego obrazu Pasterza, który prowadzi nas drogami naszego życia. Tą dobrą drogą zmierza teraz do zbawienia.

Robert

W rekolekcje biorę udział od 2017 roku. Właśnie wtedy, razem z rodziną, skorzystałem z zaproszenia Księdza Mariana. W tymże roku pojawiliśmy się wtedy pierwszy raz na tej formacji letniej i przyjeżdżamy rok rocznie, żeby coś odkryć, „podładować akumulatory”. Temat tych rekolekcji dużo dał mi do myślenia jako ojcu i pasterzowi domowego Kościoła. Dał także do myślenia jako owcy w Owczarni, którą prowadzi Pasterz w parafii. Pasterz odpowiada za owce i w momencie, gdy one pójdą na zatracenie to on razem z nimi może tam trafić, więc tu jest niesamowicie duża odpowiedzialność. Musimy również i my dbać o tych naszych Pasterzy, wspomagać ich oraz wspierać i być dla nich podporą w trudnych chwilach. Widzimy w jakich czasach przyszło nam żyć, jakiego ataku doświadcza Kościół, który jest dla nas – chrześcijan, ostoją i symbolem polskości.

Beata

Jestem z Warszawy, choć tak naprawdę moje korzenie sięgają Ropczyc. Cieszę się, że mogłam uczestniczyć w tych rekolekcjach, i że Pan Jezus Dobry Pasterz przyprowadził mnie tu. Rekolekcje były dla mnie spotkaniem z Panem Jezusem Dobrym Pasterzem, ale też spotkaniem z życzliwymi i wspierającymi ludźmi oraz niezwykleym miejscem. Uważam, że da mi to siłę i mocniejszy, wyraźniejszy obraz Dobrego Pasterza – Pana Jezusa, ale też Pasterzy, którzy są wokół mnie.

Jestem niezwykle wdzięczna Panu Bogu, mojej przyjaciółce, która mnie tu przywiozła, obecnym tu Kapłanom i ludziom. Chciałam jeszcze dodać, że konferencje były dla mnie niezwykle głębokie i poruszające.

Iwona

Przyjechałam również z Warszawy. Jestem taką owcą poszukującą Pasterzy i stada. Tu, udało mi się takich Pasterzy i takie stado znaleźć. Owce są silne Pasterzem, a Pasterz dostaje z kolei siłę od Owiec. Jestem bardzo zadowolona z rekolekcji. Mnóstwo rzeczy mi się uporządkowało, wiele spraw poukładało. Każdy z nas wierzy, ale trzeba zawsze przypominać sobie w co się wierzy i jak się wierzy, a także jakie jest sedno tego, do czego dążymy. Tutaj to otrzymałam i jestem niezwykle wdzięczna Pasterzom i wspólnocie silnej duchem.

Iwona

Jestem z Jarosławia. We wspólnocie „Ludzi Zboisk” jestem od kilku lat. Przyjeżdżam na rekolekcje regularnie, żeby poznawać, zbliżać się i umacniać relację z Panem Jezusem. Temat tegorocznych rekolekcji: „Jezus naszym Pasterzem”, w sposób szczególny wzbudził we mnie taką potrzebę poszukania

Wydarzenia – lipiec 2023

Owiec wokół mnie, które mogłabym ze sobą zabrać na te rekolekcje. Owiec, które potrzebują zacieśnienia tej relacji z Panem Jezusem, czy w ogóle bycia w Jego otoczeniu. W odpowiedzi na takie zaproszenie, nieoczekiwanie zgłosiła się osoba, która potrzebowała nie tylko obecności i bycia na tych rekolekcjach, jak i również naszej pomocy w zwyczajnej codzienności. Było to dla mnie dużym zaskoczeniem, ponieważ nie byłam pewna, czy podołam temu wyzwaniu. Oddałam to Panu Jezusowi. Bardzo szybko mi odpowiedział słowami: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, mnieście uczynili”. Wtedy bez wahania zgodziłam się zabrać taką osobę na te rekolekcje. Jesteśmy razem i każda chwila spędzona w czasie katechezy grupowej czy adoracji przed Najświętszym Sakramentem pokazywała mi, że tak naprawdę to nie ja jestem pomocą dla tej osoby, ale ta osoba jest dla mnie, że przez tę osobę Pan Jezus przybliżył się do mnie i w sposób bezpośredni mówi do mnie jej ustami. Pokazuje, że On jest w każdym człowieku, a w tym najmniejszym w sposób szczególny i bardzo wymowny. Za to chwala Panu!

Katarzyna

Jestem właśnie tą Owcą, o której mówiła moja przedmówczyni. Poszukiwałam dla siebie rekolekcji. Rekolekcje siedemnastodniowe były dla mnie zbyt wymagające. W momencie, gdy pojawiła się propozycja pięciodniowych, to odkryłam, że to będzie coś dla mnie. Z tym wyjazdem wiązała się również konieczność poszukania sobie opiekunki. Pan Bóg postawił na mojej drodze właśnie Iwonę. Bardzo się bałam, ale zaufałam Bogu. Jeżeli daje pragnienie to daje także poszczególne osoby do opieki. Tutaj okazało się również, że nie tylko Iwona była mi potrzebna, ale także jeszcze pomoc mężczyzn z powodu barier architektonicznych, których sama nie mogłam pokonać. Pan Bóg sobie też z tym świetnie poradził, bo nie musiałyśmy prosić – oni sami się znajdowali. Same rekolekcje to przede wszystkim bycie z Dobrym Pasterzem poprzez adorację. Nie mam takiej możliwości na co dzień

i dla mnie każda minuta przed Najświętszym Sakramentem była bardzo ważna, była skarbem, a dodatkowo śpiew i Eucharystia. Zaangażowałam się bardzo w śpiew, ponieważ bardzo to lubię. Jeżeli biorę od Dobrego Pasterza to chciałam jednocześnie oddawać to co potrafię, te talenty, którymi Bóg mnie obdarował. Weszłam w to, w sposób nieoczekiwany, ale Pan dał mi niesamowitą radość płynącą z tego śpiewu, który był moją modlitwą. Dziękuję Panu Bogu, dziękuję ludziom, dziękuję za ich otwarte serca, że w ogóle osoby niepełnosprawne mogą uczestniczyć w rekolekcjach, że dopuszczamy do społeczeństwa takie osoby. Chwała Panu!

Opracował uczestnik

CZY WARTO ODWIEDZIĆ JORDANIĘ?

- Zdecydowanie

- To najlepsza decyzja jaką mogłam
podjąć

- podróż życia

To tylko kilka z przykładowych
opinii uczestników pielgrzymki orga-
nizowanej przez Mateo Travel oraz
Parafię pw. Bożego Ciała w Jarosławiu
w dniach 13-20 lipca 2023 roku.

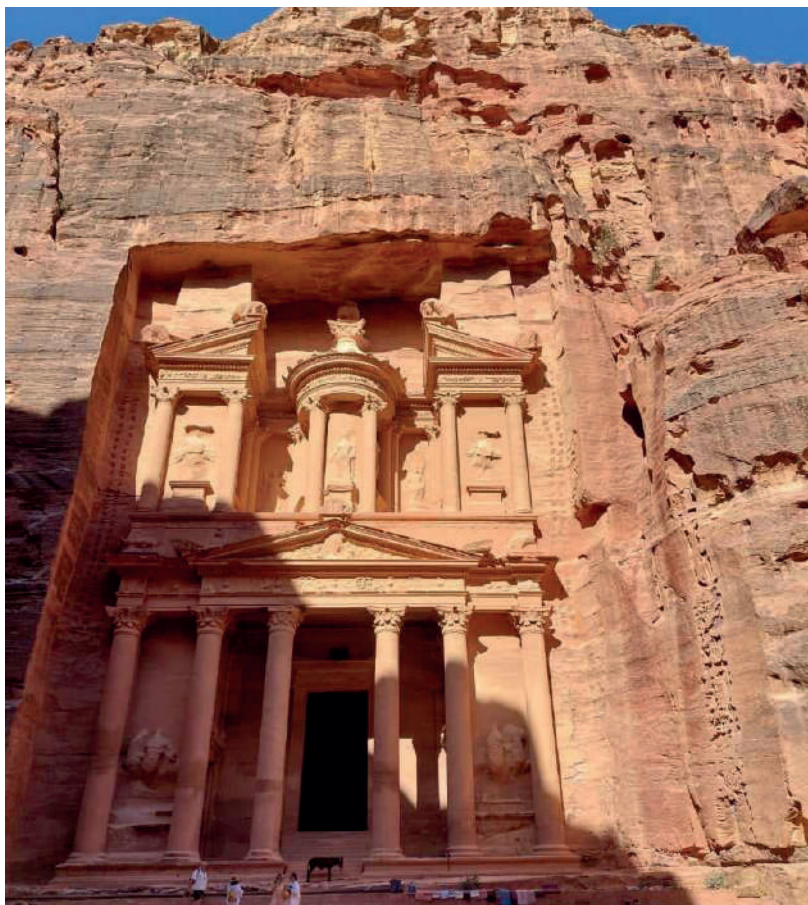
Podróż naszą rozpoczęliśmy od mszy
świętej w Kolegiacie, po której wyruszyli-
śmy na lotnisko do Warszawy.

Po czterogodzinnym locie od razu
poczuliśmy klimat Ammanu oraz wszech-
ogarniające wysokie temperatury.

Urozmaicony program sprawił, iż
każdy dzień był bardzo intensywny oraz
bogaty w niezapomniane wrażenia.

W kolejnych dniach odwiedziliśmy:
starożytne rzymskie miasto Jerash, Gadara
(dzisiejsze Umm Qays), które szczyli się
spektakularnymi widokami na Morze
Galilejskie (to tutaj Jezus dokonał cudu
ze świniami z Gadary, wypędzając złe
duchy z obłąkanego człowieka), miejsce
chrztu „Betania za Jordanem”, Madaba
miasto znane z bizantyjskich i umajjadz-
kich mozaik, przejazd na Górę Nebo,
skąd Mojżesz widział Ziemię Obiecana.
Następnie wyjazd do Mukawir „Macha-
erus”, gdzie według Józefa Flawiusza, jest
to miejsce uwięzienia i egzekucji Jana
Chrzciela.

Niezapomnianą atrakcją była wizyta
w Petrze. To skalne miasto jest jednym
z 7 cudów świata wpisanym na listę świa-
towego dziedzictwa UNESCO. Wykute
w skale zabytki obejrzelśmy spacerując
kanionem prowadzącym bezpośrednio
do Khazneh. Zwiedziliśmy: Skarbiec
Faraona, Rzymski amfiteatr, królewskie

Wydarzenia – lipiec 2023

grobowce. Następnie udaliśmy się na pustynię Wadi Rum, gdzie zorganizowany został zorganizowany rajd jeepami przez pustynne piaski podziwiając zachód słońca. Zwieńczeniem tego wyjątkowego dnia była noc spędzona w „beduińskich” namiotach.

Chwilą wytchnienia po pustynnych klimatach okazała się kolejna atrakcja – rejs po Morzu Czerwonym połączony z nurkowaniem i podziwianiem rafy koralowej.

Ostatnim punktem programu był wypoczynek nad Morzem Martwym, które znajduje się 400 metrów poniżej poziomu morza. Jedno z najbardziej niesamowitych miejsc na świecie, Morze Martwe ma niewiarygodnie wysoką zawartość soli (35%), co powoduje brak jakichkolwiek form życia. Biblia różnie określa je jako „Morze Arabskie”, „Morze Słone” lub „Morze Wschodnie.

Ten wyjątkowy tydzień przeżyliśmy dzięki naszemu ks. Markowi Szczepańskiemu – organizatorowi pielgrzymki oraz ks. Łukaszowi Czanieckiemu przewodnikowi, który przede wszystkim swoją wiedzą ale i wysoką kulturą osobistą, sposobem bycia i fantastycznym poczuciem humoru pozwolił na przeniesienie się do starotestamentalnych historii.

Poznanie Pisma Św. w przekazie ks. Łukasza pozwoliło nie tylko na poznanie miejsc, które mieli-

śmy okazję zobaczyć ale także co jest dla nas niesamowicie ważne do odwagi zmierzenia się z tekstami biblijnymi.

Dziękujemy również ks. Dawidowi za wsparcie i opiekę duchową w czasie całej pielgrzymki.

Wdzięczni pielgrzymi

W obiektywie

BOŻE CIAŁO

ZAKOŃCZENIE OKTAWY BOŻEGO CIAŁA

PRYMICJE Ks. PRZEMYSŁAWA OLEJARZA

*JUBILEUSZ 40LECIA KAPŁAŃSTWA
Ks. PROBOSZCZA MARIANA BOCHO*

"POD TWÓJ PŁASZCZ MARYJO UCIEKAMY SIĘ..."

DNI MARYJNE

W JAROSŁAWSKIEJ KOLEGIACIE

W 9 rocznicę koronacji obrazu
Matki Bożej Śnieżnej

1.08-5.08. 2023 r.

WTOREK, 1.08.2023

GODZ. 17.00 - GODZINA „W” - PRZY POMNIKU OFIAR II WOJNY ŚWIATOWEJ

GODZ. 18.00 - MSZA ŚWIĘTA W INTENCJI POLEGŁYCH ZA OJCZYZNĘ

ŚRODA, 2.08.2023

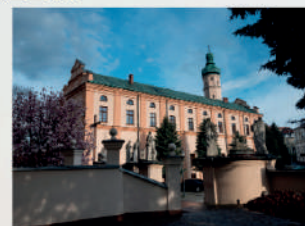
GODZ. 18.00 - MSZA ŚWIĘTA W DZIEWIĄTĄ ROCZNICĘ KORONACJI OBRAZU MATKI BOŻEJ ŚNIEŻNEJ WPROWADZENIE W NABOŻEŃSTWO OKRYCIA PŁASZCZEM MARYI

GODZ. 18.45 - RÓŻANIEC - CZĘŚĆ RADOSNA

CZWARTEK, 3.08.2023

GODZ. 18.00 - MSZA ŚWIĘTA Z KAZANIEM

GODZ. 18.45 - RÓŻANIEC - CZĘŚĆ ŚWIATŁA

PIĄTEK, 4.08.2023

GODZ. 18.00 - MSZA ŚWIĘTA ZA ZMARŁYCH CZCICIELI MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ RODZIN

GODZ. 18.45 - RÓŻANIEC - CZĘŚĆ BOLESNA

SOBOTA, 5.08.2023

ODPUST KU CZCI MATKI BOŻEJ ŚNIEŻNEJ KRÓLOWEJ RODZIN

GODZ. 8.30 - MSZA ŚWIĘTA Z KAZANIEM

GODZ. 8.00 - MSZA ŚWIĘTA - RÓŻANIEC MĘSKI (ZMIANA TAJEMNIC DLA RÓŻ MĘSKICH)

GODZ. 16.00 - MSZA ŚWIĘTA Z BŁOGOSŁAWIENSTWEM MAŁYCH DZIECI I MATEK OCZEKUJĄCYCH NA ROZWIĄZANIE ORAZ MODLITWA O DAR POTOMSTWA DLA MAŁŻEŃSTW BEZDZIETNYCH.

GODZ. 17.00 - RÓŻANIEC - CZĘŚĆ CHWALEBNA (ZMIANA TAJEMNIC DLA RÓŻ ŻEŃSKICH).

GODZ. 18.00 - SUMA ODPUSTOWA POD PRZEWODNICTWEM KS. BPA DAMIANA MUSKUSA Z KRAKOWA.

PO KAŻDEJ MSZY ŚWIĘTEJ HOŁD DLA MATKI KRÓLOWEJ RODZIN

